

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRESA
CARRER DE FORTY, 10, 3 TERS
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPRESA, 2.230

ANY X.-NUM. 3.094

BARCELONA, DIMECRES 3 DE SETEMBRE DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Gran varietat en articles per a
SPORT
Raquetes Staub, Slazengers i Bussey
Pilotes per a Tennis i Foot-ball
Patins MATADOR

Complet
assortit en **Articles per a caçador**
a preus sumament reduïts

Trajes, Berrets, Zalacots, Sarrons, Cananes, Po-
laines, Espardenyes, Fiambreres, Ampolles
«Thermos», etc., etc.

Ocasio: Teixit fi, classe superior,
extensa col·lecció de di-
buixos per a vestits i da-
vantals, ample 70 cms.;
el metre a pessetes. . . 0'50
BATISTA estampada assortit en co-
lors i dibuixos; el metre a pessetes 0'25
BATISTA estampada, amb llistes de
sedalina; el metre a pessetes. . . 0'50

Revista estrangera

Estats Units i Mèxic

El conflicte entre la República del Nordamèrica i la de Mèxic va allargant-se pesadament. Cada dia els diaris en parlen. Mes l'afar no interessa gaire al públic. Val a dir que el públic no sap prou bé en què consisteix i d'on ha vingut aquest conflicte. Això ens ha fet remarcar, una vegada més, un dels grossos defectes dels diaris de gran circulació. Quotidianament parlen de les qüestions d'actualitat, a les quals dediquen columnes i més columnes. I molt sovint el lector roman emperaduat en mig d'aquell devalless de telegrames. «De què es tracta? — se pregunta. — Quin és el fons d'aquesta qüestió? Com ha començat?» El bon lector no acaba de saber-ho. Mentrestant, la pluja de les noves va seguir.

Ens sembla que això succeeix ara mateix amb el conflicte entre els Estats Units i Mèxic. Per aquesta raó creiem útil explicar sumariament els termes del conflicte sudut.

El Nordamèrica ha sentit sovint vellitats d'intervenció militar a la República de Mèxic, les trágiques i inabundables turbulències de la qual li oferen el pretext. No obstant, a l'arribar a la presidència Mr. Wilson, de tendències anti-imperialistes, declarà que observaria, respecte als afers mexicans, una política de no intervenció.

Hi ha hagut entre mig la qüestió del reconeixement del govern del general Huerta per les potències estrangeres. Moltes potències, amb els Estats Units al capdavant, s'han negat a reconèixer-lo. En aquest punt l'actitud del govern de Washington té una importància capital. La negativa dels Estats Units al reconeixement és la principal causa de que se neguin també a parlar moltes altres potències. Si el Nordamèrica reconegues el govern del general Huerta, de segur que el reconeixement aniria molts altres Estats.

«Té raó el govern de Washington en negar-se al reconeixement? La té plenament. Ja fa temps que la política de Mèxic ho és tal política, sinó una luita de bandolers. I de bandolers traidors, covards i cruels. L'actual president, general Huerta, ha arribat a la presidència mitjançant els més odiosos crims i les més abjectes maniobres. El relat dels seus procediments és edificat. A continuació tractem la relació feta pel secretari del desgraciat president Madero.

El dia 18 de febrer d'enguany, mentre la revolució dirigida pels germans Díaz triomfava pels carrers de Mèxic, el general Huerta convità a dinar a casa seva a Gustau Madero, germà del president. Un cop el tingué a casa seva, Huerta l'empresonà. A la nit fou assassinat.

Tor seguir se'n anà Huerta a trobar al president F. Madero, exigint-li la dimissió immediata, baix menaça de fer-lo assassinar a ell i a tota la seva família. Madero i el vicepresident Pina Suárez dimissionaren.

Lo que Huerta cobrava era la presidència de la República. Com aconseguir-la? L'home no's descoratja. En defecte del president i del vicepresident, la Constitució mexicana senyala al ministre d'Afers estrangers per a exercir la presidència. Aleshores ocupava aqueix ministeri

Els socialistes als radicals

Un document interessant

La Joventut Socialista ens demana la publicació de les següents ratlles:

«La Joventut Socialista de Barcelona ha sigut invitada per les Joventuts anomenades radicals, per a discutir en pública controvèrsia l'honorabilitat del partit també anomenat radical i del seu dilustre jefe.

En contestació a aquest repte, la Joventut Socialista de Barcelona es complau en fer públics els següents extrems:

Primer. Que en cap ocasió aquesta Joventut ha malgastat el temps, ni el malgastat, en discutir certes coses com les que ara volen remoure's i que en certa ocasió el propi dilustre jefe qualificà justament de «miserables miserables». Per aquest poderosíssim motiu, la Joventut Socialista no té perquè descendir a treure al carrer el llot que'l partit radical amb el seu «caudill» al davant poguessin portar damunt.

Segon. Que per altra part tampoc acudiria aquesta Joventut a la controvèrsia citada per entendre que dit acte no obeeix a l'iniciativa i voluntat de les Joventuts anomenades radicals, sinó a l'obligat catenament d'una ordre del Comitè i del jefe del partit que volen esgrimir l'honorabilitat com a escambell per a la caça de vots en les properes eleccions, plataforma electoral que's joves suduts tenen d'acceptar com a conseqüència de la vergonyosa disciplina a que se'ls té sotmesos.

I tercer. Que la Joventut Socialista, després del poc altrós paper representat per les Joventuts anomenades radicals en ocasió dels mitings contra la guerra, no els regoneix serietat i independència política suficients per a l'organització d'un acte tant formal com el d'una controvèrsia pública, en la qual ells lluirien una vegada més el concepte tristíssim que de la llibertat i dels drets de l'adversari han evidenciat tantes vegades.

No obstant, la Joventut Socialista, volent donar una prova de desitjar als joves radicals que surten a la plaça pública a defensar al seu partit dels atacs de l'adversari, un gran èxit, els excita a que contestin el següent qüestionari, les afirmacions del qual pugnen amb el revolucionarisme que diuen sentir i defensar.

Si les Joventuts radicals aconseguessen desmentir, sense que la veritat se'n ressentís, la certesa de lo que a continuació exposarem, hauran prestat al seu partit un gran servei. I sense més preàmbuls, contestin:

«Es cert que la representació del partit radical a la Diputació Provincial, en ple-

na repressió maurista, quan l'any 1909, votà amb les dretes per a que no s'ajoués a Barcelona l'estat de guerra, amb motiu del qual tots sabem lo que passava?

«Es cert que figuren encara en el Partit Radical Revolucionari els que, per covardia o mala fe, acusaren a en Ferrer, accelerant així el seu afusellament, com afirmà el capità Calcerán?

«Es cert que tenint el Partit Radical Revolucionari majoria absoluta a l'Ajuntament, i ocupant accidentalment l'Alcaldia un radical, el senyor Serrallera, es construïren les troneres del convent dels jesuïtes, essent així que dites obres no volgué autoritzar-les el marquès de Marianao, alcalde de R. O.?

«Es cert que tenint la mateixa majoria municipal, i el propi senyor Serrallera a l'Alcaldia, anà aquest senyor a rebre a l'infanta Isabel, acompanyat d'un altre membre del vostre partit revolucionari, el regidor Marçalla, i no contents amb aquesta demostració de servilisme, malgrat l'acord ferm de l'Ajuntament de no conèixer a cap acte religiós, assistiren al «Te-Deum» celebrat a la Catedral en acció de gràcies per haver arribat sense novetat a Barcelona dita representant del règim que diu al poble voler destruir per la Revolució?

I finalment, és cert que amb majoria radical a l'Ajuntament s'acordà protestar de l'atentat d'en Posa contra el tirà Maura?

«Es cert tot això? Si o no. I si no ho és, com no us atrevireu a negar, també quina autoritat moral us dirigiu a les Joventuts dels partits avançats per a reptar-los a controvèrsia, encara que sigui per a discutir una moralitat que'l vostre propi jefe ha dit públicament que posava per sota de l'immoderada disciplina amb que castra vostres energies?

No teniu dret a discutir de moralitat, vosaltres, afiliats a un partit que donà l'espectacle edificant en plena sessió municipal d'interrogar-se mutuament dos regidors amb la significativa pregunta: «De què viu S. S.?» Es que tampoc us en recordeu?

«Per què no reptàveu a controvèrsia pública als d'El Intransigent, per exemple, quan concretavet i donaven xifres d'immoralitats comeses per vostres edils? «Es que us és desconegut el regidor o regidors vostres que abans d'esser-ho treballaven, que als pocs mesos ja no concorrien al taller o a la redacció del periòdic, i que després insultaven vostra modesta lluita joies que difícilment amb un treball honrat haurien pogut guanyar?

Així, doncs, per què posar en vostres llavis a «Donya Moralitat»?

I per a acabar, teniu en compte que no contestarem més a vostres reptes, perquè, francament, ni val la pena ni a hostatges ens és permès molestar l'atenció del públic.

Us desitja disciplina, disciplina i disciplina.

Per la I. D. de la Joventut Socialista, LLUIS ANDREU

“LUNCH”

en honor del digne regidor federal nacionalista republicà

ORIOI MARTORELL

Tindrà lloc el vinent diumenge, dia 7 de setembre de 1913, a les cinc de la tarde

Mundial Palace Cubert, 3 ptes.

S'admeten inscripcions en tots els centres adherits a l'U. F. N. R.

i en la Redacció d'EL POBLE: CATALA

Un alcalde anticatalà

En el Govern civil segueixen rebent-se protestes per l'alcalde de Vilafranca. La premsa catalana segueix igualment protestant. Podem convenir de que interessa a Catalunya la qüestió dels alcaldes que no ho creien així.

Ahir un reporter, a l'hora de visita, mostrà al governador un exemplar del programa de les festes de Vilafranca que porta el segell de l'Alcalde Constitucional del Vendrell en quina població va ésser imprès. El reporter preguntà:

«Havent-se presentat l'imprès en l'Alcalde del Vendrell, podria l'alcalde de Vilafranca imposar una penya a l'editor?»

«Es clar que sí.

«Doncs, miri, contra lo que opina vostè, eminents juristes que han sigut consultats sobre aquest afer, diuen que no.

Aleshores el governador, afecant posar en les paraules tota sinceritat, exclamà:

«Però, senyors, lo succeït a Vilafranca no té importància que se li dona. És clar que l'alcalde ha obrat amb certa lleugeresa; però jo he donat tota meua explicació, assegurant que la penya no és motivada per ésser els programes redactats en català, sinó per haver-se mancat a la llei de la policia de impremta.

«Però, ¿la penya subsisteix?»

«Sí, ningú parla ja de penya. És clar que no.

Aleshores un reporter d'un diari de la nit, com indignat per les paraules del governador, li digué:

«Pues ya verá V. como se lo van a agradecer los catalanistas!»

El governador digué que no esperava cap agrament, perquè no hi havia motiu per a esperar-lo.

Aquest reporter, empleat municipal per més senyes, és dir que viu a expenses de la ciutat com a periodista i com a empleat, és també català. És dels que no poden dissimular l'odi que du a dintre contra les coses de Catalunya.

Perquè, en mig de tot, i ho fem constar amb noblesa i alegria, hi ha hagut també alguns reporters castellans que han obrat molt correctament i fins alguns han criticat la conducta dels inadaptats.

Butlletí meteorològic

Dia 2 de setembre

DEMATI
Baròmetre al nivell del mar .. 761'81
Temperatura a la sombra. 25'0
Direcció del vent E. E.
Humitat 72

TARDE
Baròmetre al nivell del mar .. 761'01
Temperatura a la sombra. 25'0
Direcció del vent S.
Humitat 72

EN LES VINTIQUATRE HORES

Temperatura.—Màxima: Sol, 30'6.—Màxima: Sombra, 26'1.—Mínima: Sombra, 21'2.—Reflexor, 19'8.—Velocitat del vent, kilòmetres 235.

Lo de l'Art Fabril

La jornada d'ahir

Decididament la situació es normalitzà. Ja era hora! Queda com de totes les grans vagues i conflictes, un fons de disgust en les dues parts. Els obrers es creuen lleftraudats amb la forma amb que'l decret s'ha implantat. Els patrons se senten ofesos de lo que ells en diuen l'intransigència dels obrers.

El dia d'ahir fou quelcom més esperantador. Entraren a treballar en algunes fàbriques m. s. A Sans i Gracia pot donar-se per completament normalitzada la situació. Manca completar-la a Sant Martí, sobre tot a la barriada del Poble Nou, on les obreres, dutes pel seu entusiasme o mal aconsellades, es resistixen a acceptar certes fórmules d'honor que'ls proposen els patrons.

Però lo que pot assegurar-se és que la situació va definitivament a la normalització.

Es oïa que de anem confiant amb la futura tranquil·litat que permetrà que'l treball torni a ésser una de les nostres condicions, la de «labor prima virtus», que honra als pobles.

La febrada ha de passar, passarà forçosament, i, tranquils els ànims i les consciències, s'oblidaran, deuen oblidar-se per a bé de tots les coses desagradables que hi hagin hagut. Perquè si així no succeeix, no podria lograr-se la tranquil·litat que ha d'ésser norma de vida.

Aquest ha d'ésser el desig de tothom que estimi a Barcelona i a Catalunya. Qui posés obstacles a aquesta pau, s'oposaria a la prosperitat de la nostra terra i no és de suposar que hi hagi ningú prou insensat per a fer tal cosa.

El dia d'ahir fou d'esperança. Fem vots per a que ho siguin d'esperança i de realitats els que vinguin.

Gratitut a les cooperatives

La Societat de l'Art Fabril «La Constància» (Sucursal de Gracia), ens prega fer constar que en la darrera reunió de la Junta celebrada, s'acordà fer públic l'acord pres, en prova de gratitut vers les cooperatives de Gracia per l'aport de valors prestat a les famílies dels vagues.

Merceden ésser citades les cooperatives «El Homo Colectivo», «El Arte de Tejedores a mano», «Cooperativa del C. R. Popular». A més dels donatius obrim crèdit, el qual ha sigut salutat, «El Accion Colectiva», «La Previsora», «Homo Colectivo», «Tejedores a mano», i «Constància Graciense».

A totes aquestes cooperatives se'ls regoneix l'immens favor prestat pel seu altruisme i amor a la causa del proletari que és la seva pròpia, i a més amb tota satisfacció les recomana a tots els obrers i en particular als de l'Art Fabril per distingir-se d'aquelles altres que pel seu exagerat individualisme s'obiden de la seva pròpia finalitat. — La Junta.

Altra protesta

L'obrer Amadeu Arpi, que segons ell fou injustament despidit de la casa on treballava, ens prega la publicació de les següents ratlles:

«LA VERDAD ANTE LA OPINION. El diari «El Progreso» s'ha publicat el 31 de agosto, con un sueldo en el cual manifiesta que yo fui despedido de la fábrica que don Pedro Homs posee en San Martín y en la cual está de encargado el herrero Miguel Llobet.

Dicho sueldo pone de manifiesto que mi despidio fué por causa de haber tomado parte en un mitin que se celebró en el Cine Montaña del Clot, tratando del conflicto del Arte Fabril.

Però ara se da el caso de que por ser el tal Llobet, un radical aflo moderno, viene «El Progreso» del primero de septiembre y rectifica todo lo dicho el día anterior.

Y expone dicho periódico que ellos han sido los primeros sorprendidos; no creíamos (dicen) que se tratara de Llobet, cuya conducta social y política de antiguo conocíamos.

Nada dire yo de la conducta política de dicho sujeto, pero es cierto que dentro el terreno social no ha comprendido nunca nada, es decir, es un verdadero cabo de vara.

Pruebas convincentes de lo que digo, se las podrán dar las mismas obreras que tiene a su mando, sobre lo que les contést el día en que tuvo lugar el paro del Arte Fabril, cuya respuesta es indigna de un hombre que se las fide de progreso.

También dice que mi despidio es cosa ajena a la lucha, sino a razones de ideología personal; que habia omitido, yo, en diferentes ocasiones, en su trato con Llobet: bien sabe este señor, que cuando vino el paro nada habíamos tenido entre los dos; bien sabe este señor que el mismo habia dicho a las obreras que no queria que yo trabajase más en aquella fábrica, por las palabras por mí pronunciadas en dicho mitin, y eso que de mis labios habia salido la más pequeña ofensa para dicho sujeto.

«Pensaba dicho señor, que faltándole el trabajo de su casa iba a morir de hambre?»

Al contrario, eso me dá más aliento para que en sucesivos artículos pueda ir desmascarándole. — Amadeo Arpi.

De Vilassar de Dalt

Els obrers de l'Art Fabril d'aquesta població han publicat un manifest explicant la seva desconfiança amb la for-

ma que'ls patrons han implantat la jornada anual de 3.000 hores.

Per la seva part publiquen un horari, dient que és l'aprovat en reunió general. Es tant complicada aquesta qüestió, per les mil fórmules que hem vist adoptades i preconitzades, que hem decidit col·locar-nos amb respecte tan embrollat extingim en un terreny de neutralitat.

De Calella

La vaga a Calella segueix igual. Els patrons es van reunir acordant dirigir al alcalde la comunicació següent:

«Señor alcalde: En virtud de la reunión de los fabricantes de géneros de punto de esta villa hemos tenido para contestar al escrito presentado a V. por el Comité de huelga, debemos manifestarle que no estamos dispuestos a tratar del actual conflicto con comisiones de huelga ni sociedad obrera alguna por considerar que ni una ni otra son fiel representación del modo de pensar y sentir de los obreros todos de esta villa.

Estamos dispuestos a entrar en negociaciones con una comisión compuesta por un individuo de cada una de las fábricas declaradas en huelga.

Dios guarde a V. muchos años.

Calella, primero septiembre de 1913. — Pedemonte Hermanos y C.; José Llobet Guri; José Llobet Nicolau; Vda. de Gallostra y C.; Banús, Martorell i Janer; Guri y Alabern, S. en C.; Vilarió y Llobet; Hijos de José Guri, S. en C.; Castells y Nicolau; Francisco Llobet Dulsat.

Sr. Alcalde Constitucional de la villa de Calella.

Aquest document fou precedit del següent que la Comissió de vaga que visità a l'alcalde li feu entrega, autoritzat per la Societat Fabril de Genres de Punt, de aquesta localitat. Diu així:

«Señor: La Comisión de huelga pone en conocimiento de usted que cuando lo crea conveniente reuna a los fabricantes y obreros para tratar de buscar el arreglo conforme lo indica en el real decreto que el Gobierno ha puesto ya a su cumplimiento. Viva usted muchos años.

Calella, 31 de agosto de 1913. — Por orden de la Comisión de huelga: El presidente, Salvador Llorena.

Judicials

El jutjat s'incautà dels molins i originals de la fulla clandestina que fou denunciada pel fiscal, titulada «Manifesto al pueblo».

Ahir declarà el director de «Solidaridad Obrera», Andreu Quadres, per a respondre dels dos articles que foren denunciats. D'un d'ells se'n declarà autor el mateix director, dient que l'autor de l'altre és un tal Permanyer, que viu a París.

S'ha donat acte de processament i presó contra els vagues Miquel Boron i Pere Planos, que dies passats agrediren i lesionaren a un obrer.

El president de l'Audiencia rebé notícies oficials de Mataró, comunicant que abans d'ahir tarde es va obrir la fàbrica Aranó entrant-hi tots els obrers, i que ahir ho van fer altres fàbriques, entre elles, la del senyor Marfà.

Al Foment

A darrera hora de la tarde, estava reunida, com de costum, la comissió de fabricants del plà, canviant impressions. També's reuniren alguns industrials per a tractar de la qüestió dels horaris.

Del Govern civil

El governador, al rebre als periodistes al migdia, se mostrà satisfet de la jornada. El senyor Francos té la seguretat de que'l conflicte és acabat i que abans de fi de setmana la normalitat serà completa.

Rebé la visita d'una comissió d'obres de la fàbrica Portabella, manifestant-li que havien deixat el treball poc després de haver-lo reunit, per haver-se'ls hi posat certes condicions.

Per lo que's veu, a la fàbrica Portabella els obrers tenien certes ventajetes que'l patró ha retirat amb motiu de la vaga, implantant lo que disposa el real decret però suprimint tot lo que'l decret no exigeix.

El governador els digué que parlaria amb el senyor Portabella.

La referida comissió d'obres anava acompanyada del president de la societat «Las tres clases de vapor».

També estigué al Govern civil la Junta de la societat obrera «La Constància», fent entrega al senyor Francos Rodríguez d'una nova llista de fàbriques que, segons els obrers, no compleixen amb les disposicions del decret.

El governador els digué que parlaria amb els patrons.

—I així vaig passant la vida—dèia el senyor Francos als periodistes.—De bon matí fins a la nit parlant amb uns i altres sobre horaris i tants per cent, esperant amb ansia l'acabament del conflicte per a tenir el descans que m'he guanyat.

Durant tota la tarde regnà apacible calma en el palau del Passeig de la Duana.

Solament hi acudiren uns obrers de la casa «Hervás González» per a tractar amb el senyor Francos del piet que tenen pendent amb dita casa des d'abans del conflicte de l'Art Fabril.

CASA MARTÍ

REGALSI: Joleria, Fisteria, Relojeria. Objectes d'art, Máquinas fotogràfiques, porcelanas, mobles, etc., etc. a preus sens competència i de veritable oació. Establiment en la mateixa «Unica a Bara, A. P. 23

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

PER TELEFON I TELEGRAF

Madrid 2 de 12 mitj a 9 nit

Un «Goya»

Una pobre dona va vendre fa pocs dies a un drapetaire del carrer de l'Esperit Sant un quadre petit i molt deteriorat, pel preu d'una peseta.

Dues hores o tres després, passava la referida dona pel carrer del Prado, i en un establiment de quadres i objectes antics va veure amb sorpresa el quadre que havia venut amb un rètol que deia: «Original de Goya—7.000 pessetes».

Sense pensar-hi gaire entrà la dona en l'establiment i reclamà el quadre.

— És meu — deia — Jo l'he venut a tu, drapetaire per una peseta.

— Senyora, nosaltres no tenim res que venir amb això — li contestaren. — Nosaltres venem amb un rètol que deia: «Original de Goya—7.000 pessetes».

Al cap de pocs moments s'havia promogut en l'establiment un gran escàndol, en el qual tingueren d'intervenir vuit agents de policia.

Uns creuen que'l quadre està encara en poder d'aquell, altres creuen que la dona s'ha posat d'acord amb l'antiquari.

D'un accident

L'orteller Antoni Coloma Cuenca, greument ferit en l'accident de ferrocarril de Carabanchel, ha mort a l'hospital militar, després de sofrir l'amputació de la cama dreta.

De San Sebastián

San Sebastián. — Els quadres i oficials de l'armada, d'infanteria, pertanyents als regiments de Soria, zona i reserva, miquelists i empleats del Govern militar, han volgut observar als seus companys del regiment d'observació als seus companys de les festes del Rei que amb motiu de les festes del Rei han anat a l'Hotel María Cristina, han ofert un lloc als seus companys del Rei.

Ha marxat a Madrid el director general dels Registres, senyor Cantos, que aïr complirà al moment.

Comença en aquesta capital, allotjat en la residència dels PP. Jesuïtes, el Nunci Apostòlic, monsenyor Ragonessi.

Avui ha esmorzat a casa dels senyors de Churruarín, donant a la tarda un passeig a peu pels voltants de San Sebastián.

Aquesta tarda han començat els partits eliminatòris de law-tennis per a disputar-se els campionats internacionals d'Espanya.

Aquest matí, a les onze, s'ha celebrat amb gran solennitat l'inauguració del monument del Centenari, aixecat en el Parc d'Alfons XIII.

Tots els balcones estaven engalanats.

Moments després de les deu han format les tropes, darrera de les quals es comptaven nombrosos oficials.

L'armada des de primera hora era extraordinària.

L'arribada dels reis, prop de les onze, ha sigut acollida amb entusiastes aclamacions. Amb els reis hi anava l'infant Carles, el príncep Felip i diverses personalitats del seguit pel rei.

Després s'han celebrat des de Miramar el lloc de la monarquia en l'hand descobert, seguit d'un esquadron de l'escola reial.

En el moment d'arribar al peu del monument les bandes de música han executat la Marcha Reial, mentre el rei, posat de peu, sublevava màntres.

Després de la seva acompanyament han ocupat la tribuna regia, en la qual també han pres seients el ministre d'Estat, que ostentava la representació del Govern, el president del Consell i els presidents del Consell d'Estat i del Tribunal Suprem.

Les demés tribunes havien sigut ocupades per les autoritats civils i militars; el cos diplomàtic, l'Ajuntament i la Diputació en corporació, la Junta de Centenari i els descendents dels herois de 1913, els ex-ministres, senyors i diputats residents a San Sebastián, els ex-consellers, els presidents de les Diputacions de Navarra, Vizcaya i Alaba, i alcaldes de Vizcaya, Bilbao, Pamplona, Tolosa, Azpeitia, Vergara, Iruia i Eibar, els representants de diverses entitats de San Sebastián i altres invitats a l'acte.

Aquest ha començat a les onze en punt amb la benedicció del monument pel bisbe.

Després el rei ha descobert la estatua d'Alfonso XIII, mentre el príncep Felip i el duc de Mòntpensier, els prínceps de les Asturies i de la Mota desgranaven les salves d'ordenança i es calava foc a màfies de coets.

Al mateix temps, totes les bandes militars, municipal i de la Casina, han tocat la Marcha Reial, i de la terrassa del Casino han arribat centenars de coets.

El moment ha estat emocionant.

El monarca, que vestia de capità general, s'ha posat a l'alt del davant del tatallo del Rei.

L'arribada ha produït després un discurs, l'història de San Sebastián i el discurs als benemèrits d'aquesta que acordaven realitzar la destrucció ciutad.

Ha seguit frases d'agraïment per a la Reina mare pel gran interès que havíngut present des de la vintena anys per aquesta ciutat.

La ha contestat, en nom del Govern, el ministre de Foment, qui ha dedicat frases d'elogi a donya Cristina, associant-se en nom del Govern al que rendia Espanya a l'eugenia senyora i a la ciutat de San Sebastián, que es va començar el progrés d'Espanya, gran agraïment per les armes i una per les glòries i el treball.

Ha elogiat també al rei com a ciutadà.

Després del discurs del senyor López Muñoz, totes les músiques, l'Orfèdre Domestiar i el cor han executat l'himne a San Sebastián, deixant la direcció del seu autor senyor Azpilicueta.

Don Alfonso ha permès que alguns moments s'entenguessin l'estatua, reflexionant-se en semblança la fonda emoció de que era posseïdor.

Ha demanat després que li presentessin els escultors, feliçment.

Per últim, han desfilat les tropes per davant del monument.

Al tornar a Miramar, els reis han sigut aclamats xerxosament.

A Miramar, ha seguit durant tot el dia gran públic per la gent que acudia a la festa en el altum.

La reina Cristina ha sigut visitada per diverses comissions.

L'augusta dama estava molt emocionada.

Enterrament d'En Melado

A les sis del matí en el corru d'Iruia ha arribat procedent de Biarritz el cadavre de l'ex-ministre don Andreu Melado. Venien acompanyant el cadavre vuit amics del finit.

— Tractarem del passat, del present i del porvenir.

Després manifestà que a l'Àfrica no hi havia novitat i que'l rei firmaria una petita combinació de governadors civils.

Mes d'En Romanones

El rei vol indultar a En Sancho

El comte de Romanones va estar a Palau des de les tres de la tarda fins a les cinc i mitja. Després marxà a la Presidència, on va rebre als periodistes. Ens va dir lo següent:

Hi ha una notícia interessant.

He donat compte al rei de que he recollit sentència definitiva en la causa contra Sancho Alegre i de com encara no està terminada la tramitació de l'expedient, el Govern no ha pogut encara ocuparse de l'assumpte en Consell.

El rei s'apressarà a manifestar son desig de que'l Govern pugui aconsellar-lo l'ús de la prerrogativa d'indultar a favor d'En Sancho Alegre.

En vista d'això, reuniré ara o demà als ministres per a tractar de l'assumpte, a fi de que vagi resolt al Consell que celebrarem a Palau.

L'acte del rei ha sigut completament espontani, de una iniciativa. Quan encara l'opinió pública no s'havia manifestat en cap sentit, el rei vol indultar a son agressor, lo qual resulta més la magnanimitat i el fet generós de don Alfonso.

Aquest assumpte que oferia dificultats, en vista del desig manifestat pel rei, pot considerarse resolt.

Vaig parlar a don Alfonso de la vaga de Barcelona de la vintena a Espanya de M. Poincaré, de la querel·la del Marroc, de tots els assumptes pendents.

El Consell de ministres de demà serà llarg.

Quan acabé els ministres que fa temps no despatxaven amb el rei, es quedaren amb ell per a sotmetre-li la llarga firma, que tenen preparada. Avui un ministre despatxaria ja amb el rei.

Don Alfonso dedica la tarda al descans.

He rebut un telegrama de Toledo, dient que'l príncep d'Espanya cardenal Aguirre, està molt greu, tement-se un funest desenllaç.

En Sánchez a l'hospital

A les quatre de la tarda ha ingressat a l'hospital militar de Carabanchel l'ex-caratista Sánchez.

Fou traslladat des de les presons militars en un carruatge, acompanyat per un tinent i una parella de la guarda civil.

Del darrer Consell de ministres

Ampliant la nota que sobre'l Consell de ministres donàvem ahir, podem donar alguns altres següents detalls:

Ha dedicat el Govern gran atenció, ha dir En Romanones, als expedients de pena de mort de que he parlat a vostres mans anteriorment a la celebració del Consell.

S'ha fet un resum detallat, principalment de dos expedients que són, dels quatre, els que més atenció requereixen.

L'estudi d'aquesta qüestió no ha quedat encara acabat.

Se donarà un avanç de l'estudi d'aquests expedients al rei i en un dels pròxims Consells, després del que tinguem amb ell, abordarem un examen per a acordar en definitiva.

Ha afegit que en el Consell havia quedat aprovat el projecte de llei que presentarà el Govern en son dia a les Corts, referents als regadus de l'Alt Aragó.

També s'ha parlat del Marroc i de les notícies que a Governació s'havien rebut de Barcelona i que són molt satisfactòries.

El senyor Alba ha dit que del seu departament havien sigut aprovats dos expedients: un sobre l'emplacement del nou hospital d'epidèmies, per al qual hi ha consignada la corresponent xifra en pressupost, i altre d'arrendament d'un local per a la Casa de Correus a Saragosa.

El que del Govern s'ha després dels periodistes dient-los que'l rei arribava demà a Madrid, a la 1:50 de la tarda, i no sabia si es celebraria demà o demà passat el Consell amb el rei.

Com ampliació de les manifestacions que consignades quedem, s'ha facilitat la següent nota oficial:

El ministre de Foment ha fet una amplia exposició de tots els antecedents relatius als regadus de l'Alt Aragó, entrement que aquest important assumpte deu sotmetre en tota la integritat al Parlament per a que l'acordi tant prompte renunti les seves tasques.

El Consell ha aprovat el projecte lleigit pel ministre de Foment.

La ressenya dels expedients de pena de mort tractats en el Consell d'avui, és la següent:

En la sentència pronunciada per l'Audiència de Girona, contra Jacinto Bruguera, el fet fou el següent:

Jacinto Bruguera i Antoni Giner se trobaven en un bosc immediat a Bugallà-Ferrera quan vegeren a la noia Carme Sabater, de 6 anys, que amb una altra una mica més petita recollia llenya.

Coïssant sobre elles, les atropellaren i després cada un d'elles a cada una de les noies.

Jacinto Bruguera li donà una puntallada en la secció cervical, i per més que va morir en l'acte, el criminal li va inferir onze puntallades més.

Aquest maliciós rei ha sigut condemnat a mort per l'acte delictiu de violació i assassinat i fou indultat el Divendres Sant de l'any 1911 i té pendents altres procs per violació i assassinat fruitat.

L'altre expedient recau sobre el crim de Gador, que fou com següent:

L'Ortega se trobava malalt feia temps i la Agustina li va aconsejar, per a curar-se, que begués un vis de sang calenta d'un noi que rebegués del rei, li regués la grassa i se l'apliqués al pit.

Acceptà l'Ortega el consell, i entre l'Agustina i l'home d'aquesta, el «don», que va morir a la presó, concierren en 3.000 rals la realització del crim, planejat durant un mes en tots els seus preliminars fins que n'eren víctima el noi de 7 anys Bernat González, que era el fill robust.

El noi solia anar a les tardes amb altres dos nois de la seva edat a córrer per l'horta, i el 28 de juny el «don» i el «don» s'apropiaren en un canyar proper al lloc on els nois acostumaven a passar.

En efecte, al passar Bernat varen agafar al noi, el trobaren en un sac i el «don» se va carregat el sac.

Rodejant el poble, per a que no se sentís els sanglots dels nois, se dirigiren a la masia de Sant Patrici, on esperava l'Agustina.

Avistaren a l'Ortega, que acudí tot seguit, i a presència de tots, subjectaren al noi, el

Parla En Romanones

El comte de Romanones al rebre aquest El rei arribarà a les dues de la tarda, acompanyat del ministre d'Estat i del comte d'Alfons XIII, fins que arribi al palau i celebrarem Consell de ministres a Palau aquesta tarda o demà. És probable que des de l'estació anem a celebrar Consell.

Desapareixen totes les coses pendents, inclos els expedients d'indult de que vaig parlar ahir.

Establenentment fa que he hauré d'apropiar-me entre les dues branques del partit liberal. Això és un bon desig de l'El Imperiale, que aixequi molt, però repetit que no hi ha res.

Dit és que quan l'heix un article com aquest, em congratulo. Veurem lo que dona de si el mes de setembre.

He rebut carta del senyor Francesc Rodríguez sobre la situació de Barcelona. Em diu que és satisfactoria i que ell ha passat el pitjor mes de la vida.

Un periodista preguntà: — Ha l'heix veu la companyia que ve fent «la Voz de Guipúzcoa» respecte a la construcció d'un sindicat en el Marroc per a explotar terrenys?

El comte de Romanones contestà: — Si no m'haguessin preguntat no parlaria d'això. No vull indagar els movils de aquesta companyia. Sols afirmo que ni el ministeri d'Estat ni el de la Guerra s'han trobat ni rastre de tal sindicat. Podrà existir, però per a mi és ignora.

Aquestes coses són molt desagradables, però hi ha que acostumar-se a sofrir-les.

Mes que per mi ho sentí pel general Marina. Creure que'l nomenament del general Marina per el càrrec d'alt comissari del Marroc obreix a la protecció a un sindicat, és absurd i invencible.

El general Marina, al igual que'l general Alfons, farà quant li sigui possible per a afavorir els interessos nacionals.

En el Consell amb el rei tractarem del desenvolupament de la vaga de Barcelona i ses conseqüències.

Apens hem sortit de la vaga de Barcelona ja hem anunciat la de mines. Veurem com l'efectem, la comportem i la solucionem.

Un periodista preguntà: — En el Consell tractarem vostres d'alguns assumptes d'importància?

El comte de Romanones respongué i digué:

«L'Ortega» li enfonsà tres vegades un ganivet en el bult de l'orella dreta, recullint Aguirre la sang i donant-la a beure a l'Ortega.

Després conduïren el noi al barranc de Casta Pinar, procurant també no se sentís els crits que donava el noi cridant als seus pares.

En el barranc el tregueren, col·locant-lo a terra, i aixecant d'algunes pedres enormes les deixaren caure sobre'l cap, aixafant-li el crani.

Després el «Leona» el va obrir en canal, amb una navaja barbera, li va tallar els intestins i li va treure la grassa que rodeja els ronyons.

Acabada aquesta operació varen amagar el cadavre.

El crim fou descobert pel «Tontos».

Nomenaments

Entre altres nomenaments de comptadors de fonsos municipals que la «Gaceta» publica hi figura el de don Josep A. Torrent, de Granollers del Vallès.

— Han sigut nomenats:

Aussiliar provisional de la Normal de mestres de Lleida, a don Lluís Rodríguez Requena.

Professor provisional de música a la Normal de mestres de Lleida, don Julià Carbó.

Professora provisional de la Normal de mestres de Lleida, donya Elena Pàmies.

En Jaume

El «Correo Español» publica un article traduït de la «Gaceta» de San Petersburg, en què es diu que don Jaume de Borbón és el candidat més probable per al rono de Albanià i que aquesta candidatura l'ha recomanada a les potències el seu cosí el rei d'Espanya.

La traducció l'ha enviat a «El Correo Español» el que superior de l'exercit rus, perquè diu que a Espanya els lleigissim els elogis que en l'art de se tributen a don Jaume, encara que personalment sent que la seva candidatura a prosperar, perquè corria greu perill al tractar d'organitzar aquell país primitiu i selvatge i perquè seria una «capitis diminitus» renunciar a tota aspiració a Espanya i Fran a per a sacrificar-se per un minúscul principat.

Una broma

A la redacció de «Espana Nueva» s'han rebut telegrames i telefonemes de varies poblacions donant el pesant per la mort d'en Rodríguez Soriano.

Aquest se troba a San Sebastián, viu i sa.

La notícia la va donar un corresponent que telegrafia a seus periodics que en Soriano havia mort de embolia cerebral.

Mes pèrds

Tuy — Han explotat dos petards en aquesta població, ocasionant alguns desperfeces en les cases on havien sigut col·locats.

Enterrament — Desgracia

A les deu del matí s'ha verificat l'enterrament del soldat d'artilleria, essent el cadavre conduït al Cementiri de Carabanchel-Baix.

El ferretre ha sigut portat en braços per quatre soldats de la bateria a que pertanyia el mort.

El dol el presideix el coronel del regiment i queres oficials del mateix.

També han assistit a l'acte els soldats del regiment.

Adem's han resultat ferits per efecte de l'explosió, un sargent i altres dos soldats amb ferides al cap, essent portats també a l'Hospital Militar, curant-los de ferides lleus en distintes parts del cos, produïdes per fragments de la granada.

Mentres això ocorria a l'Hospital, ha arribat la notícia a coneixement d'un amic del desgraciat Antoni, anomenat Eloi Caballero, el qual, al saber lo succeït, s'ha posat en camí per a recollir el darrer badal de l'infortunat company.

L'Eloi ha emprès la marxa a peu, i a l'arribar prop de l'Hospital ha sigut invitat per un chaurer militar, amic seu, a que pujés en l'auto, acceptant.

Poc després de posar-se en marxa li ha caigut la gorra a l'Eloi i aquest, no reflexionant el pe llit sense donar temps a que el chaurer moderés la marxa, ha saltat del veïcul amb el fi de recuperar-la.

L'intel·ligent, ha caigut amb tan mala fortuna que ha tocat de cap contra una pedra, restant sense moviment.

El chaurer ha parat als pocs metres i ha acudit en son auxili, quedant horroritzat a veure'l cadavre.

Amb l'emoció que és de suposar l'ha portat a l'Hospital Militar, on els mitges han certificat que havia mort a causa d'un cop terrible que ha rebut a la nuca.

Comentaris sobre uns expedients

La forma inopinada amb que En Romanones ha presentat al Consell els expedients de pena capital quan no hi havia cap raó que reclamés l'urgència, de resoldre aquest assumpte, ha sigut tema de conversa, ja que la política no dona abundància de temes.

Es clar que tot lo que's diu no passa de la categoria de suposicions que deriven en comentaris i que per associació d'idees venen a para a la confirmació de la sentència contra En Sancho Alegre que acaba de resoldre el Suprem, oposant-se al recurs interposat.

Duen alguns que bé pot succeir que'l Govern, per a no interrompre la benigna política que desenvollopant, tractés ara d'englobar tots els expedients i aquest englobament natural seria que encloquís el don Sancho Alegre, que també correspon a la jurisdicció ordinària.

Això és de suposar que fós amb vistes a l'indult i així se lliurava de la mort an En Sancho Alegre, sense que certs prejudicis tinguessin motiu per a cebar-se sobre el Govern tota vegada que aquest portava a cap una mida de generalitat.

Agitació

Hi ha certa agitació entre'ls metal·lúrgics perquè, a pesar d'haver-se convingut que a partir d'avui regirà la jornada de nou hores, dues cases de les més importants s'han negat an això aquest matí, mantenint la jornada de deu hores.

Dugues calamitats

L'alcalde ha manifestat als periodistes que en el dia d'ahir se comprovà l'existència de 15 nous casos de verola i avui nou mes.

Segons ha dit, l'epidèmia no o'breix per ara gravetat extrema per sent-ne se amb caràcter de benignitat.

Ha afegit que hi havia un cas de tifus exantemàtic.

El cardenal Aguirre

Comunican de Toledo que el cardenal Aguirre ha passat la nit amb una mica de febre, però relativament tranquil.

Continuà a gran la postroació del malalt, explicable per lo avançat de la seva edat.

Pèrdua nacional

«El Liberal» publica una crònica desde San Sebastián del seu revisor taurí «Don Moisés», que s'ocupa del «dret» i «milità» i la manifestació de la seva desgracia, de tallar la curta en vista de la agressivitat del públic per a amb ell, que cada vegada li exigeix mes.

El Marroc sagnant

Assamblada

Melilla. — Amb extraordinària concurrència s'ha celebrat en el Teatre de la Reina Victoria l'assamblada assamblada, presidint el president de la Cambra de Comerç.

Adem's de varies conclusions relatives a la reconstrucció de dunes, s'ha acordat: demanar que la duana mora s'estableixi a Nador i Yazamen, en el punt on moren els ferrocarrils; protestar contra la R. O. de concessió d'un dipòsit al senyor Rius i Torres; gestionar la concessió d'un crèdit per a ampliació del port i dragat de Mar Chica, etc.

Telegrames oficials

S'han facilitat els següents telegrames oficials:

Melilla. — Comandant general a ministre de la Guerra. — El sargent de Segorbe, Sebastián Ruiz Cornejo, destinat amb el seu batalló a Tíssor, s'ha suicidat enganyant-se un tret sota la barba, que li ha produït la mort instantània.

Celvan va morir anit repentinament el soldat d'Alcalá, Antoni Llorca Mesa.

A Tèssor s'ha incendiat el barroc en que s'algoren els oficials, cremant-se la coberta.

Sense més novitat.

Melilla. — Comandant general a ministre de la Guerra. — Una parella poc nombrosa de Ladrés va atacar anit el poblet d'Almazar, rebulant l'agressió els habitants, en poder dels quals ha quedat el cadavre d'un dels mellellers.

Part dels nostres amics, sense novitat.

Reina Victoria. — Comandant general a ministre de la Guerra. — A les Aves de la tarda he arribat a aquesta posició, sense novitat, amb forces de Wad-Ras, que següen en la guarnició d'aquesta posició, fons de companyia i material de construcció per a anar instal·lant els dipòsits de querosen i municions i al·lojament de les tropes.

Per a demà preparo, en combinació amb el canoner «Haya», elevar un regnelement a Majardas, per a veure si's poden organitzar convos fuals que facilitarien molt l'aprovisionament de la posició.

Tetuan. — Al comissari a ministre de la Guerra. — Aquesta tarda el títol d'homes isolats ha causat dos ferits de Saborny i el soldat Ferrán Durán, greu, i Francisco Maldonado Garía, lleu.

Mes de l'Assamblada de Melilla

Melilla. — Com hem dit abans en el «Tribuna» de Colòria, atestat de públic, s'ha celebrat una Assamblada de les forces vives per a prendre acord sobre els assumptes d'interès per a la població.

Ha presidit don Pau Vascós, president de la Cambra de Comerç de Melilla.

Després de donar-se lectura de les nombroses adhesions rebudes, ha parlat el director del diari local «El Telégrafo del Rif», que en un extens discurs ha fet història de quasi tots els assumptes sotmesos a debat, mantenint els punts de vista sostinguts pel senyor Lobera en una serie d'articles que publicat en el referit periòdic.

Després ha fet us de la paraula el director de la «Gaceta», i per aclamació s'han acordat les següents conclusions:

Dirigit un afectuós telegrama al senyor Villanueva i un expressiu vot de gràcies als generals Jordani i Villalba i a l'enginyer senyor Becerra.

Gestionar que les duanes marroquines se estableixin en punts limitats per vies fèrries.

Que no's desgravi per la Junta d'Arbitris els articles destinats al comerç amb les àrabs; i que, a no ésser això possible, que sols s'abanci la mida de referencia als de major tràfic i no comenci la desgraviació fins el pròxim gener.

Que no s'imposin a la Duana marroquines dipòsits fincos.

Que s'aprovi l'ampliació del port.

Que's continuï rà l'avenç de carre'tors de mineral i es procedeixi al dragat de Mar Chica.

Sol·licitar que quedi sense efecte la R. O. de 17 de juliol darrer.

Que Melilla sigui administrada per una delegació mixta de les Juntes de Foment, Recalcar que continui a Melilla la Granja Agrícola, i que's concedeixi pel al Granja d'Arbitris i de la Cambra de Comerç, funcionament el necessari crèdit.

Per últim, l'Assamblada o'logar un ampli vot de confiança a la comissió que's trobada a Madrid per a gestionar la realització de tals acord.

Terminada la Junta, ha visitat als generals Jordani i Villalba una comissió d'entitats i corporacions per a sol·licitar l'apoiament d'alguns.

Decleracions d'En Luque

El ministre de la Guerra ha rebut aquesta tarda als periodistes i ha fet les següents manifestacions:

De la guerra no hi ha res. Les impressions son bones.

He rebut carta del general Marina dient que l'estat de les tropes és excel·lent, que me escriurà mes ampliamet per donarme detalls.

No es veritat que lo hagi enraonat amb el general Marina sobre el reforç de batallons. L'idea del reforç fa temps que la tin com a mida d'equilibi amb objecte de cobrir baixes o quan les necessitats de la campanya ho exigeixin. He organitzat en la regió un o dos batallons reforçats.

Això no vol dir que vagin a Melilla.

Interrogat sobre la visita que li feu la comissió de Ladrés de seutres valencians ha dit: el general Luque que les mares el visitaren en actitud patètica i no en l'actitut que senyalava la premsa de Valencia.

Jo s'heix el ministre — vaig quedat encantat de la visita.

Respecte als soldats de quota, diu el ministre que encara que els batallons se reforçin els de quota no serán cridats fins que hagin de embarcar cap a Africa.

Acabà dient el general Luque que no es veritat lo que diu en diari respecte a que l'entrevista que celebraren el comte de Romanones i el soldat retirat de la guerra, general Orozco, fos saciada.

De Rincon de Medik

Rincon de Medik. — Les forces regulars indígenes han desingut en el barri d'Hayan, de Tetuan, a un micro amo d'un cafè.

que venia carutros. Ha ingressat a la presó.

Està acordat que'l dia que'l kalla vagi a cur al moribund de la Porta de Tànger amb motiu de la terminació del Ramadà, cobrint la carrera les forces regulars indígenes.

Avui s'inaugurarà el dispensari indígen.

No s'ha fet abans perquè'l vapor «Sagunto», que portava el material necessari, ha tingut que marxar tres vegades sense desmarcar.

Ha començat la construcció de dos Morochos en el camí de Ceuta.

El bajó de Tetuan ha reunit la població acompanyat del general Marina.

Prop de la badia del Nord elevaran nombrosos dels remodeladors anglesos.

Han ingressat a l'hospital 30 soldats marroquins i ferits, que va portar el «Manuel» de Tetuan.

S'actua l'explicació per a construir els quaders dedicats a l'exercit d'operacions a Tetuan.

Avui ha sortit cap a Rio Martín el vaixell «Sardisaga» conduint material per a edificació.

Refeis de les greus ferides que rebéren quan la premsa de Ladrés s'han incorporat a les milícies voluntàries de Ceuta un fent moro de tiradors del Rif i l'oficial don Josep Ramos.

Els francesos

Cesabianca. — Ha marxat cap a França el Resident francès al Marroc, general Lyautey.

Informació de l'estranger

Alemanya

Berlin. — El canceller Bethmann-Olweg ha marxat cap a Suïça en un viatge de regreu.

Anglaterra

Dublin. — A conseqüència dels desordres del dissabte i diumenge, als hospitals hi ha 433 persones i 45 agents de policia ferits.

Regna gran indignació contra la policia, tement-se més desordres.

Londres. — Pel mes d'octubre es verificarà la cursa cap aeroplà entre Hendon i Paris.

Liverpool. — El trasatlàntic «Orensas» ha portat a Liverpool 17 tripulants del barco de tres pals francès «Ville de Dijon», que va naufragar prop de Valparaíso.

Els naufrages varen passar 31 hores enfilats als pals.

Varen morir quatre tripulants.

Londres. — Anit se varen produir greus desordres.

Els manifestants, entre ells moltes safragistes, varen apedregar els aparadors de moltes botigues i saquejaren varis magatzems de Capel-Street.

Durant els desordres la policia va donar varis càrregues, resultant nombrosos ferits, alguns de grevatat.

Londres. — Dos expressos, procedents de Carlsberg, anaven en direcció al Sud. A l'arribar a Arigill, l'un ha aconseguit a l'altre, topar violentment.

Segons notícies oficials hi ha nou morts i deu ferits.

Argentina

Buenos Aires. — Ha mort el governador de l'Estat de Buenos Aires, senyor Ortiz Rosas.

Bèlgica

Brussel·les. — El rei ha rebut en audiència particular a mister Carnegie, a qui ha invitat a dinar.

França

«La Patrie» diu que l'aviador Pegoud, pilotant un monopla, s'ha enlairat aquest matí fins a 1.000 metres, a Juvisy.

Després ha descendit verticement i ha volat, voluntariament, l'aparell, el qual ha reprès la volada, recorrent uns 400 metres amb les rodes en l'air.

Seguidament ha reprès l'aparell la posició normal, aterrat sense novetat.

Biarritz. — El rei don Alfonso XIII, amb nombros seguit, ha vingut a passar la tarda a Biarritz.

Ha visitat la platja, essent aclamat pels banystes.

Després de pendre el thé, ha atornat a San Sebastián, al ferse de nit.

Paris. — Comunican d'Atenes a «Le Temps» que els búlgars varen avançar ahir fins a Dedagoch.

Després de firmar una acta, en la que's fa constar l'entrega de la ciutat, s'han retirat les tropes i les autoritats gregues.

DARRERA HORA

Madrid, 3 de 1 a 3 matindas

L'indult d'En Sancho Alegre

A les quatre de la tarda en Romanones esligué a Palau, sortint al cap de 45 minuts. Manifestà als periodistes que anava a reunir en Consell als ministres, puix el rei li acabava de manifestar que desitja firmar quant abans el decret indultant la regidoria Sancho Alegre.

— Consí, doncs — ha dit — que ha sortit del rei i no del Govern.

Després ha pres l'automòbil, dirigint-se a la Presidència, on parlarà telefònicament amb tots els ministres.

L'estat d'Aguirre

A darrera hora de la tarda En Romanones ha rebut un telegrama de Toledo, fent-li saber que és imminent la mort del cardenal Aguirre.

Del Marroc

En Silvestre

Notícies de Ladrés afirmen que'l general Silvestre ha anat a Cuesta Colòria amb grans teleros per a preparar un important moviment que engendrará amb el o sis mil homes.

Espera instruccions per a dirigir-se a Zinat.

Es diu que'l plan és expulsar al Raisul.

